

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: B. R. I.
zastoupen: Mgr. Libuše HRŮŠOVÁ, advokátka,
sídlem Veverkova 2707/1, Východní Předměstí, 301 00 Plzeň,

žalovaný: Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČ 00551023,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2025, č.j. MPSV-2025/88762-421 /1,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR - krajská pobočka v Plzni (dále jen „úřad práce“) č.j.: PMA-197/2025-02, ze dne 10.1.2025, kterým nebyl žalobce ode dne 11.11.2024 zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání podle ust. § 25 odst. 1 písm. a) a ust. § 26 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“).

2. Žalobce v žalobě uvedl, že Žalobce v žalobě namítá, že oba orgány zcela nesprávně vyhodnotily jednotlivé podklady a listiny a nesprávně určily, že nejsou splněny podmínky pro zařazení uchazeče do evidence uchazečů o zaměstnání. Především jsou zcela nadhodnocena vyjádření společnosti TOP uklízečka s r. o., která byla postupně doplňována a upřesňována zřejmě s cílem neumožnit žalobci jeho registraci jako uchazeče o zaměstnání. Mezi žalobcem a touto společností byla uzavřena pracovní smlouva, která však byla kvůli neuspokojivé výsledky žalobce ukončena ve zkušební době zaměstnavatelem - viz dopis ze dne 25. 6. 2024. Od tohoto okamžiku tak žalobce nebyl zaměstnancem společnosti TOP uklízečka. Kromě toho byla žalobcem předložena i dohoda o ukončení dohody o provedení práce, která je datována ještě před vznikem tohoto klasického pracovního poměru (jenž byl ukončen ve zkušební době). Nová další dohoda o provedení práce po 1. 7. 2024 uzavřena nebyla. Ostatně jeví se i jako nepravděpodobné, že by byla nová DPP uzavřena poté, co ze strany zaměstnavatele byla spolupráce se žalobcem jakožto zaměstnancem pro jeho neuspokojivé pracovní výsledky ukončena. Žalobce prohlásil, že žádnou další pracovní smlouvu již uzavírat nehodlá, což bylo i společností TOP uklízečka rovněž potvrzeno. Za této situace tak žalobce podle svého názoru nebyl v rozhodném období zaměstnán. Pokud by TOP uklízečka opomněla žalobce toliko formálně odhlásit u OSSZ, toto pochybení nezakládá nároky z pracovního poměru. Za této situace se žalobci jeví i jako účelové tvrzení bývalého zaměstnavatele o tom, že byl žalobce pro TOP uklízečka s. r. o. činný i v pozdější době, a to na základě dohody o provedení práce ze dne 30. 6. 2021. Podle žalobce závěry o trvání jeho pracovního poměru jsou nesprávné. K tomuto doložil dohodu o ukončení DPP ze dne 31. 5. 2024.
3. Žalobce v žalobě dále uváděl, že byl v poměrně rozsáhlém kontaktu s pracovníky úřadu práce a snažil se vše vysvětlit, nicméně zřejmě i v důsledku jazykové bariéry a nepochopení celé situace došlo k vydání nesprávného rozhodnutí. Prostředky, které žalobce dostává, jsou podle jeho tvrzení úhradou dřívějšího závazku/dluhu od zaměstnavatele, a tuto skutečnost úřad práce začal prověřovat až na základě sdělení žalobce, ale TOP uklízečka zcela nesprávně a účelově uvedla, že se mělo jednat o činnost žalobce pro tuto společnost. Pokud se žalovaný spokojil toliko s vyjádřením této společnosti, nepostupoval správně, jelikož tato společnost měla zájem na výsledku řízení a uváděla tak zavádějící informace, aby žalobce poškodila. Pokud následně společnost TOP uklízečka předložila do spisu jakýsi doklad o výběru hotovosti ve výši 13.000 Kč, nejedná se podle žalobce o výběr, který by souvisel s uchazečem. Čestné prohlášení pracovnice podle žalobce není dostatečným podkladem pro prokázání výplaty peněz, zvláště za situace, kdy tato pracovnice má nepřímý zájem na výsledku řízení, jelikož je zaměstnancem společnosti TOP uklízečka. Platba na jakýsi účet bez bližší specifikace ze dne 9. 7. 2024 ve výši 4.465 Kč podle žalobce neprokazuje, že se jednalo o platbu ve prospěch žalobce. I variabilní symbol je pouze IČ společnosti TOP uklízečka, tedy identifikace platby jako doplatek mzdy se jeví jako neprůkazný. Výplatnice z června 2024 je vytištěna až k 4. 11. 2024, tedy cca 4 měsíce po příslušném měsíci, tj. podle žalobce nevznikla v nejbližším výplatním termínu.
4. Žalobce v žalobě připomněl, že mu byla vyplacena podpora v nezaměstnanosti za červenec 2024 ve výši 13.316 Kč. Pokud následně o podporu a evidenci žádal v listopadu 2024, stalo se tak poté, co ukončil další pracovní poměr u jiného zaměstnavatele. Za této situace byl žalobce v dobré víře, že mu náleží nejen podpora v nezaměstnanosti, ale zejména že bude mezi uchazeče o zaměstnání zařazen. Vydání napadeného rozhodnutí ke dni 10. 1. 2025 předcházelo několik jednání uchazeče s pracovníci ÚP, kde byl podle svého tvrzení informován o tom, že jeho žádost bude vyřízena kladně. Zamítavé rozhodnutí nečekal.

5. Zajišťování listin od společnosti TOP uklízečka probíhalo podle žalobce tak, že pokud žalobce doložil podklady, které prokazovaly jeho nárok na evidenci, orgány vždy vyzvaly společnost TOP uklízečka a ta podle požadavku úřadu (ex post) vyhotovila vyjádření či listinu, která měla tvrzení žalobce znevěrohodnit., Takový postup se podle žalobce jeví jako nesprávný a je účelově veden k jeho tíži.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žalobní námitky se do značné míry shodují s námitkami vznesenými v odvolání a na jejich vypořádání v rámci rozhodnutí o žalovaný odkázal. Dále žalovaný uvedl, že žalobce pracoval u zaměstnavatele na základě dohody o provedení práce uzavřené dne 30.6.2021 a ukončené dohodou žalobce se zaměstnavatelem dne 31.5.2024 a následně ode dne 3.6.2024 do 28.6.2024 na základě pracovní smlouvy, která byla ukončena zrušením pracovního poměru ve zkušební době ze strany zaměstnavatele. Podle žalovaného žalobce i po dni 1.7.2024 pokračoval ve shodné práci, kterou vykonával na základě dohody o provedení práce ze dne 30.6.2021 pro zaměstnavatele, což potvrzuje jak žalobce, tak zaměstnavatel. Zaměstnavatel pak dále po dni 1.7.2024 pokračoval měsíčně ve vyplácení odměny žalobci za vykonanou práci a žalobce proti tomuto nijak nebrojil. Tedy ze strany žalobce, jakož i zaměstnavatele, bylo podle žalovaného pokračováno v plnění tak, jako by byla dohoda o provedení práce řádně uzavřena. Žalobce až následně v rámci správního řízení ve věci žádosti o zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání po dni 11.11.2024 tvrdil, že dohoda o provedení práce uzavřena nebyla, práci vykonává pouze ze své vůle, aby bylo uklizeno a že u plateb zaměstnavatele se jednalo o splátky dlužné mzdy (jakýkoliv dlužný nárok vůči zaměstnavateli však nedokládá).
7. Žalovaný odkázal na ust. § 77 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, které stanoví pro uzavření dohody o provedení práce písemnou formu, avšak zároveň zákoník práce v ust. § 20, pro případ jednání, jímž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah stanoví výjimku, když výslovně říká, že nebylo-li právní jednání učiněno ve formě, kterou vyžaduje tento zákon, a bylo-li již započato s plněním, není možné se neplatnosti tohoto jednání dovolat u těch jednání, jimiž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah. Z této zákonné úpravy je třeba dovodit, že pokud žalobce ode dne 1.7.2024 opět vykonával pro zaměstnavatele zcela shodnou práci spočívající v úklidu a zaměstnavatel mu nadále za tuto práci vyplácel měsíční odměny a nahlásil rovněž existenci dohody o provedení práce na OSSZ, tedy bylo jak ze strany žalobce, tak ze strany zaměstnavatele započato s plněním a bylo taktéž akceptováno plnění z druhé strany pracovněprávního vztahu, není nedodržení písemné formy dohody o provedení práce vadou, která by způsobovala její neplatnost.
8. Žalovaný k námitce žalobce, že ukončil dohodu o provedení práce se zaměstnavatelem dne 31.5.2024 a je účelové tvrzení zaměstnavatele, že by pro něj byl činný i v pozdější době, a to na základě dohody o provedení práce ze dne 30. 6. 2021, uvádí, že se nepřiklání k závěru, že by na základě popsání jednání žalobce a zaměstnavatele s odkazem na ust. § 20 zákoníku práce mohlo být konstatováno, že došlo konkludentně k zneplatnění dohody o ukončení dohody o provedení práce ze dne 31.5.2024 neb zákoník práce výslovně hovoří o jednáních, jimiž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah nikoliv o jednáních, kterými tento vztah zaniká. Toto však nic nemění na výše uvedeném závěru o faktické existenci dohody o provedení práce ode dne 1.7.2024, když bylo nesporně jak žalobcem, tak zaměstnavatelem započato opět s plněním odpovídajícím předchozí dohodě o provedení práce a fakticky ke vzniku tohoto vztahu došlo.

9. K námitce, že žalovaný nadhodnotil vyjádření zaměstnavatele a že se žalovaný spokojil toliko s vyjádřením zaměstnavatele, žalovaný uvedl, že žalobce nespécifikoval, proč by zaměstnavatel měl mít zájem poskytovat úřadu práce nepravdivé informace. Pokud toto žalobce opírá o své tvrzení o splácení dlužné částky ze strany zaměstnavatele, pak žalobce žádným způsobem neprokázal, že by zaměstnavatel vůči němu měl dluh a že by peněžní plnění, které mu bylo zasíláno, bylo splácením jakékoliv dlužné částky. Žalovaný tak neměl důvod se domnívat, že by na straně zaměstnavatele vyvstaly důvody pro uvádění nepravdivých informací. Podle žalovaného nedocházelo k žádnému účelovému doplňování či upřesňování jednotlivých vyjádření s cílem žalobce nezařadit do evidence uchazečů o zaměstnání.
10. Žalovaný poukázal na ust. § 25 odst. 1 písm. a), podle něhož uchazečem o zaměstnání může být pouze fyzická osoba, která má na území České republiky bydliště a která není v pracovněprávním vztahu (nebo služebním poměru), s výjimkami uvedenými v odstavcích 3 a 6 téhož zákona. Podle „Záznamu o dobách ČSSZ - aktuální odpovědi“ ze dne 28.11.2024 žalobce ode dne 1.7.2021 pracuje u zaměstnavatele na základě dohody o provedení práce, proto bylo nutno k možnosti zařazení žalobce do evidence uchazečů o zaměstnání zjistit, zda byl tento pracovněprávní vztah před podáním žádosti o zprostředkování zaměstnání ukončen či nikoliv. Úřad práce, jelikož mu bylo žalobcem tvrzeno, že tento pracovněprávní vztah byl ukončen, vyzval zaměstnavatele k učinění odhlášky z ČSSZ, což podle žalovaného vyvrací účelový postup s cílem žalobce do evidence uchazečů o zaměstnání nezařadit.
11. Žalovaný uvádí, že byly doloženy výplatní pásky žalobce z dohody o provedení práce za měsíce červenec až listopad 2024. Námitky žalobce, že tyto nepřevzal a že jsou datovány pozdějšími daty, přitom nijak neprokazují, že se nejedná o výplatní pásky.
12. K námitce žalobce, že předchozí pracovní poměr se zaměstnavatelem byl ukončen zaměstnavatelem pro neuspokojivé pracovní výsledky ve zkušební době a že se jeví jako nepravděpodobné, že by byla nová dohoda o provedení práce uzavřena poté, co ze strany zaměstnavatele byla spolupráce se žalobcem pro jeho neuspokojivé pracovní výsledky ukončena, žalovaný uvádí, že náplň práce v hlavním pracovním poměru, jak uvádí sám žalobce, byla zcela jiná nežli náplň práce u dohody o provedení práce, tj. pracovní výsledky lze tedy jen těžko srovnávat. Dále naopak žalobce se v průběhu správního řízení k náplni práce u zaměstnavatele, kterou vykonával v pracovním poměru, vyjadřoval nespokojeně a uváděl, že chtěl sám z tohoto pracovního postu pro nepřiměřenou náplň práce odejít, a že žalobce sám v e-mailovém sdělení ze dne 13.1.2025 uvedl, že jej zaměstnavatel žádal o podepsání nové smlouvy, aby mohl dále pracovat, a to z důvodu že je dobrý zaměstnanec, nemají s ním žádný problém a chtějí, aby pro ně pracoval. Tato dřívější vyjádření žalobce současné žalobní námitce odporují. Zaměstnavatel sice stvrdil slova žalobce, že již nehodlá uzavírat další pracovní smlouvu, avšak celé vyjádření zaměstnavatele v této souvislosti bylo, že žalobci byla předložena nová dohoda o provedení práce s platností od 1.7.2024, on tuto však odmítl podepsat s tím, že se bude pokračovat ve stávající dohodě, tedy nikoliv, že zanikne pracovněprávní vztah mezi ním a zaměstnavatelem. Nejednalo se podle žalovaného ze strany žalobce o projevení vůle k ukončení spolupráce se zaměstnavatelem.
13. K tvrzení žalobce, že jej pouze zaměstnavatel zapomněl odhlásit u OSSZ pak nutno uvést, že toto zaměstnavatel nepotvrdil, když naopak uvádí, že nadále se jednalo o pokračující výkon práce žalobce na základě dohody o provedení práce.

14. Z doložené spisové dokumentace podle žalovaného nevyplývá, že by v průběhu správního řízení mohlo dojít k nepochopení obsahu jednání ze strany žalobce. Skutečnost, že by jednáním nerozuměl, žalobce nikdy nenamítal.
15. V replice ze dne 13. 8. 2025 žalobce uvedl, že považuje za nesprávný názor žalovaného, který má za prokázané, že mezi žalobcem a společností TOP uklízečka existoval pracovněprávní vztah. Ačkoliv původně žalovaný tvrdil, že šlo o pokračování DPP z roku 2021, nyní tvrdí, že se jednalo o novou dohodu od 1. 7. 2024, bez dodržení písemné formy. Opírá se i o výplatní pásky doložené zaměstnavatelem, nicméně k těmto výplatním páskám již nebyl doložen žádný doklad o úhradě/výplatě jakýchkoliv finančních částek žalobci, a proto je nutné tyto listiny považovat za účelové, stejně tak není správný závěr o tom, že by žalobce potvrdil, že pro TOP uklízečka byl pracovně činný po 1. 7. 2024, a to dokonce ve stejné pracovní pozici. K evidenci u ČSSZ pak žalobce navrhuje učinit dotaz na tuto instituci, ohledně období, o které byl žalobce evidován jako pracovník TOP uklízečka a s jakým příjmem. Jen těžko pak žalobce může prokazovat svá negativní tvrzení o tom, že se něco nestalo.
16. V duplice žalovaný uvedl, že není oprávněnou námitka žalobce obsažená v replice k vyjádření žalovaného, že by žalovaný původně tvrdil, že se v případě žalobce jednalo o pokračování dohody o provedení práce z roku 2021 a že až nyní (žalobce má na mysli zřejmě vyjádření k žalobě) tvrdí, že jde o novou dohodu o provedení práce ze dne 1.7.2024, bez dodržení písemné formy. Žalovaný již ve svém rozhodnutí o odvolání ze dne 21.5.2025 jednoznačně konstatoval, že pracovněprávní vztah žalobce trvající ke dni podání žádosti o zprostředkování zaměstnání je novou dohodou o provedení práce uzavřenou ode dne 1.7.2024 mezi žalobcem a zaměstnavatelem TOP uklízečka.
17. K námitce, že se žalovaný opírá i o výplatní pásky doložené zaměstnavatelem TOP uklízečka, které je nutné považovat za účelové, když k těmto již nebyl doložen žádný doklad o úhradě/výplatě jakýchkoliv finančních částek žalobci, žalovaný uvedl, že sám žalobce při jednáních na úřadu práce, konkrétně ve dnech 9.12.2024 a 18.12.2024 potvrdil, že jsou mu zaměstnavatelem ve výplatních páskách uvedené částky zasílány. K těmto sice tvrdil, že se jedná o splátky dlužné mzdy, avšak toto své tvrzení žádným způsobem nedoložil, tedy nedoložil. Žalovaný se tudíž nedomnívá, že by zaměstnavatelem TOP uklízečka doložené výplatní pásky byly účelové.
18. K námitce, že není správný závěr, že by žalobce potvrdil, že by pro zaměstnavatele TOP uklízečka byl pracovně činný po 1. 7. 2024, a to dokonce ve stejné pracovní pozici, žalovaný uvedl, že svůj závěr o existenci dohody o provedení práce i po dni 1.7.2024 opřel mimo jiné o vyjádření žalobce, který jednoznačně potvrdil, že pokračoval i po dni 1.7.2024 ve shodné práci, jakou vykonával na základě dohody o provedení práce uzavřené se zaměstnavatelem TOP uklízečka dne 30.6.2021, přičemž netvrdil, že by sám žalobce výslovně uváděl, že tuto práci vykonával pro zaměstnavatele. Pokud však shodnou práci vykonával a přijímal od zaměstnavatele i nadále měsíční finanční odměnu, a to aniž by doložil jiný důvod, proč by mu tato náležela, byl, dle žalovaného, zcela oprávněný závěr o faktickém trvání dohody o provedení práce ode dne 1.7.2024.
19. V triplice ze dne 15. 9. 2025 žalobce uvedl, že pokud jsou ve spise založené výplatní pásky, jedná se o výplatní pásky jen do listopadu 2024. K těmto výplatním páskám již nebyl doložen žádný doklad o úhradě/výplatě jakýchkoliv finančních částek žalobci, a proto je nutné tyto listiny považovat za účelové, stejně tak není správný závěr o tom, že by žalobce potvrdil, že pro TOP uklízečka byl pracovně činný po 1. 7. 2024, a to dokonce ve stejné pracovní pozici.

Pokud prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno až v lednu 2025, měl úřad práce a následně i žalovaný vycházet z toho, že pracovní poměr skončil, a to nejpozději k 30.11.2024. Žalobci podle jeho tvrzení tato společnost dluží nemalé peníze. Za účelem prokázání této skutečnosti se pak žádá o provedení dotazu na společnost, kam byl žalobce přidělen, a to za účelem zajištění kopie docházkové knihy, do které se zapisovaly příchody a odchody nejen žalobce na jednotlivé směny a je z tohoto důkazu možné dovodit, zda účtovaná odměna/mzda za červen 2024 a popř. i za měsíce předcházející odpovídala skutečně provedené činnosti, či zda žalobci vznikl nárok vůči společnosti TOP uklízečka na doplatek mzdy nad rámec mzdy vyúčtované a jeho tvrzení o dluhu jsou tak pravdivá. Žalobce rovněž uvedl, že o skutečnosti, že pro TOP uklízečka žalobce od července 2024 nepracuje, informoval mj. i správce domu na adrese K. B., P., paní M. S., tel. X. ze společnosti FIDUROCK Core Assets a. s., a její výsledek žalobce navrhl.

20. Žalobu soud neshledal důvodnou.
21. Podle ust. § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti uchazečem o zaměstnání může být pouze fyzická osoba, která má na území České republiky bydliště a která není v pracovněprávním vztahu (nebo služebním poměru), s výjimkami uvedenými v odstavcích 3 a 6 téhož zákona.
22. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl: *„Odvolatel však nijak nepopírá, naopak potvrzuje, že i po dni 1.7.2024 pokračoval v práci, která byla shodná s náplní práce v pracovněprávním vztahu k zaměstnavateli TOP uklízečka na základě dohody o provedení práce a nesporné rovněž je, že ze strany zaměstnavatele TOP uklízečka docházelo nadále i po dni 1.7.2024 k vyplácení odměny odvolateli za tuto vykonanou práci. Tedy ze strany odvolatele, jakož i zaměstnavatele, bylo pokračováno v plnění tak, jako by byla dohoda o provedení práce řádně uzavřena.*
23. *V této souvislosti je třeba odkázat na zákonnou úpravu pracovněprávního vztahu na základě dohody o provedení práce obsaženou v zákoně č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“), jehož ust. § 77 odst. 1 stanoví pro uzavření dohody o provedení práce písemnou formu, avšak zároveň zákoník práce v ust. § 20, pro případ jednání, jímž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah stanoví výjimku, když výslovně říká, že nebylo-li právní jednání učiněno ve formě, kterou vyžaduje tento zákon, a bylo-li již započato s plněním, není možné se neplatnosti tohoto jednání dovolat u těch jednání, jimiž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah. Z této zákonné úpravy je třeba dovodit, že pokud odvolatel ode dne 1.7.2024 opět vykonával pro zaměstnavatele TOP uklízečka zcela shodnou práci spočívající v úklidu a zaměstnavatel mu nadále za tuto práci vyplácel měsíční odměny a nahlásil rovněž existenci této dohody o provedení práce na OSSZ, tedy bylo jak ze strany odvolatele, tak ze strany zaměstnavatele započato s plněním, není dodržení písemné formy dohody o provedení práce vadou, která by způsobovala její neplatnost.*
24. *Odvolací správní orgán se nepřiklání k závěru, že by na základě popsaného jednání odvolatele a zaměstnavatele s odkazem na ust. § 20 zákoníku práce mohlo být konstatováno, že došlo konkludentně k zneplatnění dohody o ukončení dohody o provedení práce ze dne 31.5.2024 neb zákoník práce v tomto svém ustanovení obsahujícím výjimku z povinnosti dodržet písemnou formu jednání výslovně hovoří o jednáních, jimiž vzniká nebo se mění základní pracovněprávní vztah nikoliv o jednáních, kterými tento vztah zaniká. Toto však nic nemění na výše uvedeném závěru o faktické existenci dohody o provedení práce ode dne 1.7.2024, když bylo nesporné jak odvolatelem, tak zaměstnavatelem TOP uklízečka započato s plněním odpovídajícím dohodě o provedení práce a fakticky ke vzniku tohoto vztahu došlo.*

25. *K námitkám odvolatele, že při peněžitém plnění ze strany zaměstnavatele TOP uklízečka se jednalo o splátky dlužné mzdy z pracovněprávního vztahu v červnu 2024, nutno uvést, že nebyly předloženy žádné důkazy, že by zaměstnavatel TOP uklízečka odvolateli jakoukoliv část mzdy za minulé období dlužil a ani, že by odvolatel vedl se zaměstnavatelem TOP uklízečka v této souvislosti jakýkoliv spor. Naopak zaměstnavatel, ačkoliv nedoložil faktický doklad o zaplacení částky 13 000 Kč hotově odvolateli jako zálohy na mzdu, doložil výplatní pásku odvolatele za měsíc červen 2024, ze které vyplývá, že odvolateli byla tato částka ze mzdy sražena, jelikož se jednalo o vyplacenou zálohu na mzdu a že mu zbylá část mzdy byla vyplacena. Tuto námitku odvolatele tedy odvolací správní orgán považuje za neprokázanou.*
26. *K námitce odvolatele, že na základě shodných podkladů byl v minulosti zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání a za měsíc červenec 2024 mu byla vyplacena podpora v nezaměstnanosti, odvolací správní orgán uvádí, že z doložené spisové dokumentace, konkrétně z dokladu předloženého v minulé evidenci odvolatele „Záznam o dobách ČSSZ - aktuální odpověď“ ze dne 22.7.2024 nebylo nijak zřejmé, že by odvolatel byl v předmětné době v pracovněprávním vztahu k zaměstnavateli TOP uklízečka na základě dohody o provedení práce (v této době nebylo povinností zaměstnavatele hlásit veškeré dohody o provedení práce na ČSSZ, na rozdíl od doby po 11.11.2024) a odvolatel sám v žádosti o podporu v nezaměstnanosti žádné neukončené zaměstnání neuvedl. Úřad práce tak nedisponoval žádným dokladem, který by měl způsobovat ve věci zařazení odvolatele ode dne 8.7.2024 do evidence uchazečů o zaměstnání či přiznání podpory v nezaměstnanosti v této evidenci pochybnosti. Nelze přitom z tohoto postupu úřadu práce v minulé evidenci odvolatele dovozovat jakékoliv pochybení v předmětné věci, kdy je jednáno o žádosti odvolatele o zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání podané dne 11.11.2024. Nutno dodat, že postup úřadu práce v evidenci odvolatele ode dne 8.7.2024 není předmětem tohoto správního řízení.*
27. *K námitce, že odvolatel jednal v dobré víře a že byl ujišťován o tom, že bude zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání a bude mu přiznána podpora v nezaměstnanosti, odvolací správní orgán uvádí, že úřad práce došetřoval okolnosti jeho pracovněprávního vztahu k zaměstnavateli TOP uklízečka, přičemž s jeho postupem byl odvolatel seznamován. Odvolatel nebyl nijak informován, že by splňoval podmínky pro zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání ani nebylo vydáno žádné faktické rozhodnutí o jeho zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání. Naopak odvolatel byl opakovaně vyzýván k dokládání podkladů potřebných pro posouzení jeho žádosti o zprostředkování zaměstnání a výslovně byl například dne 28.11.2024 informován o trvání nezařazení do evidence uchazečů o zaměstnání.“*
28. *Podle názoru soudu cit. odůvodnění napadeného rozhodnutí je přezkoumatelné, srozumitelné a žalovaný se v něm dostatečně podrobně a logicky vypořádal se všemi námitkami žalobce.*
29. *Rozhodující skutečnost v daném řízení je, že žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě nezpochybnil, tudíž je nesporné, že žalobce od 1.7.2024 pokračoval ve shodné práci, kterou vykonával na základě dohody o provedení práce ze dne 30.6.2021, a že mu zaměstnavatel měsíčně nadále vyplácel částky jako podle této původní dohody o provedení práce.*
30. *Soud neshledal důvodným tvrzení žalobce, že by z napadeného rozhodnutí vyplýval názor žalovaného, že byla považována nadále za platnou původní dohoda z roku 2021. Dle názoru soudu z výše cit. odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá naopak závěr, že se jednalo o novou, konkludentně uzavřenou dohodu, podle níž bylo pokračováno v dřívější práci i výplatách, tj. v plnění z obou smluvních stran.*

31. Je tedy nesporné, tj. žalobce nepopírá, že po prvním červenci 2024 vykonával práci uklízeče na uvedené adrese v ulici K. B. v P., stejně jako předtím, než vstoupil do pracovního poměru ke společnosti TOP uklízečka s.r.o., a vyplácena mu byla stejnou společností stejná částka, jako podle dohody z roku 2021, jednalo se o částku 2.720,-Kč, byla vyplácena pravidelně za červenec, srpen, září, říjen, toto vyplývá ze sdělení z 29. listopadu 2024. Žalobce nepochyboval ani to, že obsahem byla práce, která odpovídala původní dohodě.
32. Tyto skutečnosti jsou dále prokázány i písemnými podklady ve správním spisu, které jsou s nimi v souladu, zejména doklady o platbách, dohoda o provedení práce z roku 2021, záznam ČSSZ, vyjádření společnosti TOP uklízečka s.r.o., výplatní pásky atd. Ze souhrnu těchto nepřímých důkazů spolu s nespornými skutečnostmi tedy soud má za jednoznačně prokázané, že pravidelné platby poukazované žalobce společností TOP uklízečka a uvedené na výplatních páskách za červenec až říjen, byly za v tuto dobu vykonávanou práci – úklid v ulici K. B.
33. Soud neshledal důvodným tvrzení, že by správní orgány nebo uvedená společnost postupovaly s cílem poškodit žalobce, neboť ze spisu nevyplývá, že by bylo postupováno nestandardně. Správní orgány opatřovaly důkazy za účelem zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 správního řádu a rozhodnutí odpovídá výsledkům zjištění a s žalobcem bylo v průběhu řízení několikrát jednáno, byl tedy informován o postupu v řízení, výsledné rozhodnutí proto nemohlo být tak překvapivé, jak tvrdí žalobce.
34. Na základě správního spisu soud neshledal důvodným ani tvrzení žalobce, že by v průběhu správního řízení v důsledku jazykové bariéry něčemu neporozuměl. Nic takového ze spisu nevyplývá.
35. Žalobce nemohl být z těchto důvodů ani v dobré víře, že mu náleží právo na zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání ke dni 11. 1. 2004. Na tento závěr nemá vliv okolnost, že mu za červenec 2024 byla vyplacena podpora v nezaměstnanosti, neboť žádal o zařazení k jinému, pozdějšímu datu, kdy již navíc byly zjišťovány nové skutečnosti o jeho aktuálních odměnách za výkon práce.
36. Soud neprováděl důkaz kopií knihy docházek ve firmě, ve které žalobce pracoval na základě pracovní smlouvy v červnu 2024, neboť se jedná o jiné období, než které je předmětem soudního přezkumu, nelze tímto důkazem prokázat, že platby, které žalobce v následujících obdržel od zaměstnavatele TOP uklízečka s.r.o., souvisí s prací, kterou vykonával v červnu 2024.
37. Soud neprovedl ani důkaz výslechem paní S. z firmy Fiduro, která vlastní dům v ulici K. B., neboť tímto návrhem mělo být prokazováno, zda došlo k zúčtování úhrad za úklid mezi touto společností a společností TOP uklízečka s.r.o. Vzájemný vztah mezi těmito společnostmi není předmětem tohoto řízení.
38. Soud dospěl k závěru, že s námitkami v žalobě, které jsou z větší části shodné s odvolacími, se žalovaný dostatečným způsobem vypořádal. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že žalobce nesplňoval podmínku pro zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání dle výše cit. ust. § 25 odst. 1 písm. a) zákona o zaměstnanosti, neboť byl ke dni 11. 11. 2024 v pracovněprávním vztahu k zaměstnavateli TOP uklízečka s.r.o.
39. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (podle ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s.)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 22. září 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně